

Παρέμβαση του μέλους του Δ.Σ της Ένωσης Ηλεκτροτεχνιτών Ν.Αττικής, Ζίλφο Ερμάλ

Συνάδελφοι,

Εμείς οι ηλεκτροτεχνίτες βιώνουμε τα αποτελέσματα τις καπιταλιστικής κρίσης, και επειδή ο κύριος όγκος δραστηριοποίησης είναι στον κλάδο των κατασκευών η εισήγηση, σωστά βάζει τα ζητήματα και μας βρίσκει σύμφωνους.

Πρέπει να αναφέρουμε όμως κάποιες πλευρές που έχουν να κάνουν με το ρόλο στο στάδιο της παραγωγής στον κλάδο των κατασκευών, για να μπορέσουμε να φέρουμε μια εικόνα για το σήμερα, που η ανεργία, η ανασφάλιστη εργασία, η απλήρωτη εργασία είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν ένα μεγάλο μέρος συναδέλφων.

Συγκεκριμένα, το ότι οι εργασίες για την ηλεκτρολογική εγκατάσταση ξεκινάει από νωρίς στο τμήμα κάθε έργου, και σταδιακά κορυφώνετε, και είτε σταματάει τελευταίο, είτε συνεχίζει τις εργασίες και μετά την αποπεράτωση του έργου έχοντας την συντήρηση, έδωσε το φιλί της ζωής σε δεκάδες εταιρείες μικρές και μεγάλες ώστε η εμφάνιση της καπιταλιστικής κρίσης, με τα στοιχεία που ακούστηκαν, να εμφανιστεί εδώ και 2 χρόνια, έχοντας στοιχεία κορύφωσης μέχρι σήμερα. Το ίδιο φαινόμενο είχαμε και στο τμήμα της εγκατάστασης των ανελκυστήρων, που εκεί έχουμε το στοιχείο της ακόμα μεγαλύτερης καθυστέρησης επιπτώσεων της κρίσης, μιας και πέρα από την υποχρεωτική συντήρηση έχουμε να κάνουμε με την επισκευή, αναβάθμιση των παλιών ανελκυστήρων, που έδωσε ένα κύκλο εργασιών ώστε να μην είναι έντονες οι επιπτώσεις της κρίσης. Ακόμα μια σειρά έργων έχουν να κάνουν με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όπως αιολικά και ηλιακά πάρκα, που το τελευταίο διάστημα γίνονται επενδύσεις κάτω από τις οδηγίες της Ε.Ε. και εισροή κοινοτικών κονδυλίων, έδωσε την δυνατότητα σε αρκετές εταιρίες

εγκατάστασης να επεκτείνουν τη δραστηριότητα τους και σε αυτό των τομέα ώστε να δημιουργήσουν ένα νέο κύκλο εργασιών.

Με αυτά συνάδελφοι που αναφέραμε, σήμερα ή κατάσταση έχει πλέον μορφοποιηθεί με βάση τους όρους της καπιταλιστικής ανάπτυξης με στόχο τα μονοπώλια της ΕΕ να γίνουν πιο ανταγωνιστικά. Όρους και προϋποθέσεις που χρόνια τώρα δημιούργησαν με νόμους και εφάρμοσαν

οι εκάστοτε κυβερνήσεις κάτω από τις διαταγές του μεγάλου κεφαλαίου και τις οδηγίες της Ε.Ε..

Δηλαδή έχουν πλέον ξεκαθαρίσει με το μοίρασμα της πίτας στην αγορά για τις εταιρίες ηλεκτρολογικής εγκατάστασης. Δεκάδες εταιρίες είναι αυτές που ουσιαστικά δεν υπάρχουν, μιας από εκεί που είχαν 20 – 30 εργαζόμενους τώρα είτε δεν έχουν κανέναν ή 2-3 για κανένα μερεμέτι. Συμμετροποιήθηκε η δραστηριότητα σε μονοψήφιο αριθμό εταιριών που ουσιαστικά μονοπωλούν τα έργα είτε σαν ανάδοχη δημοσίων έργων, είτε σαν εργολάβοι πολυεθνικών. Και βέβαια δεν γίνεται λόγος για μικροεργολάβους που πλέον βιώνουν την ανεργία. Στις εταιρίες ανελκυστήρων οι πολυεθνικές έχουν το κύριο μέρος των δημοσίων έργων και έχουν περάσει σε μικρή κλίμακα εξαγοράς μικρότερων εταιριών. Μέχρι στιγμής δεν έχουν καταφέρει να μονοπωλήσουν την αγορά κυρίως γιατί δεν ευνοούνται μέχρι στιγμής, από το νομοθετικό πλαίσιο, αλλά και γιατί δεν κερδίζουν ιδιαίτερα από τον ανελκυστήρα της μικρής οικοδομής.

Για εμάς τους εργαζόμενους, όλα αυτά έφεραν τα αποτελέσματα να έχουμε χιλιάδες εργαζόμενους σε καθεστώς απλήρωτης εργασίας, με έναντι πληρωμές, μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, με ανασφάλιστη εργασία και ουσιαστικά να περνάνε στην ανεργία χιλιάδες συνάδελφοι. Με στοιχεία για το πρώτο τρίμηνο του 2012 στην Αττική ανέρχονται στους 3.300 οι άνεργοι ηλεκτροτεχνίτες και σίγουρα μετά την αύξηση που σημειώθηκε το καλοκαίρι σίγουρα μιλάμε μέχρι τέλος του χρόνου για διπλασιασμό, κάτι που σημαίνει ότι σε σύνολο γύρω στους 20000 χιλιάδες εργαζόμενους ηλεκτροτεχνίτες στην Αττική το 25% να είναι άνεργοι.

Αυτό συνάδελφοι δεν πρέπει να μας εντυπωσιάζει. Γιατί εμείς έχουμε ξεκάθαρο ότι η ανεργία είναι αδιάτρευτη πληγή της καπιταλιστικής ανάπτυξης και θεριεύει σε περίοδο κρίσης. Δημιουργεί στρατιές ανέργων για να ρίξει την τιμή της εργατικής δύναμης, να πιάνει τόπο η εργοδοτική τρομοκρατία. Είναι σίγουρο ότι η ανεργία το επόμενο διάστημα θα γιγαντωθεί και εξαιτίας της εμβάθυνσης της οικονομικής ύφεσης από τις δέσμες βαρβάρων αντιλαϊκών μέτρων.

Συνάδελφοι οι άνεργοι δεν είναι επαίτες. Δεν πρέπει να στηρίζουν την ζωή τους σε φιλανθρωπίες όπως της εκκλησίας, ή μη κερδοσκοπικών οργανώσεων ή ακόμα των φασιστών που μόνο στόχο έχουν να τους χειραγωγήσουν στο να απομακρυνθούν από τον ταξικό αγώνα διεκδίκησης για ένα καλύτερο αύριο.

Οι άνεργοι λοιπόν, πρέπει να διεκδικήσουν το δικαίωμα τους να έχουν δουλειά σταθερή και μόνιμη με πλήρη δικαιώματα. Να διεκδικούν μέτρα προστασία τους. Ο δρόμος για τους ανέργους δεν είναι να στήνονται στην ουρά για ένα πιάτο φαΐ, αλλά είναι η συμμετοχή στην οργάνωση της πάλης για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για την προστασία τους με τη διεκδίκηση αιτημάτων που να καλύπτουν τις ανάγκες τους. Για να αποτινάξουν από πάνω τους τα δεσμά του καπιταλιστικού συστήματος που τους κάνει τη ζωή μαρτύριο.

Εμείς σαν σωματείο με ταξική κατεύθυνση, απέναντι στην επιθετικότητα του κεφαλαίου έχουμε όπλο μας το δυνάμωμα του αγώνα και της αλληλεγγύης, η προσπάθεια που γίνεται για οργάνωση της πάλης μέσα στους χώρους δουλειάς με στήσιμο σωματειακών επιτροπών, επιτροπών αγώνα, συμπεριλαμβάνει και τους ανέργους σαν αναπόσπαστο τμήμα τους. Είτε γιατί αύριο μπορεί να είναι άνεργοι είτε γιατί έχουν κάποιο μέλος της οικογένειας τους στην ανεργία. Αυτή η δουλειά έχει αρχίσει να φέρνει αποτελέσματα συσπείρωσης των συναδέλφων, όχι σε τέτοιο βαθμό που θα θέλαμε, αλλά μπορούμε να πούμε ότι έχει αρχίσει να μπαίνει νερό στο αυλάκι. Γιατί δεν μένουμε μόνο στο πλαίσιο ικανοποίησης κάποιων

αναγκών, προχωράμε στην καλλιέργεια και τη ζύμωση μέσα στα εργοτάξια, στους χώρους δουλειάς, όχι της αναμονής, του συμβιβασμού και της ηττοπάθειας, αλλά το δυνάμωμα της φλόγας της άρνησης, της αντίστασης και της ταξικής σύγκρουσης, της πολιτικοποίησης της πάλης που μας προστατεύει από την λογική της αναποτελεσματικότητας των αγώνων και προετοιμάζει δυνάμεις εργαζόμενων και ανέργων, μέσα από τον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής τους, για συλλογική σύγκρουση και ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων και ενισχύει την προοπτική της εξουσίας της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Είναι βέβαιο ότι μόνο μέσα από την ανάπτυξη της πάλης για αποδέσμευση από την Ε.Ε. με προοπτική τη λαϊκή εξουσία και οικονομία μπορεί να οργανωθεί η αντίσταση, να αποσπώνται κατακτήσεις για την ανακούφιση από τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής.